

Modstandere, det kan være dem, som de sigte for, at Kampen skal blive ført lidensfabeligere, at der skal gaas udenfor Grundloven, og Alt, hvad der nu siges. Men jeg forudsætter, at det umulig kan være Tilfældet, den høitærede Formand vilde ikke have tilladt, at Insinuationer af en saadan Bestaffenhed bleve fremsatte mod politiske Modstandere, det er umuligt. Skal der være nogen Mening i disse Ord, maa de altsaa gjælde Flertallet selv, saa maa det være deres Hensigt med Udtrykkene at sige, at de ville aabne et nyt Afsnit af den politiske Kamp, føre den lidensfabeligere end tidligere, og forsaavidt de ikke driste sig til at gaa udenfor Grundloven, ville forvride og forvanste den, at de ville drive Striden til en Yderlighed, i hvilken Landets Kræfter ville blive opslidte-gjennem en Broderkrig. Det sige Ordene, er det ikke deres Mening, saa maa De forandre Ordene, er det ikke deres Mening, som den ærede Ordfører siger, saa er det ikke nok, at han siger det, men saa maa De fremsætte deres Tanker i saadanne Udtryk, at man kan forstaa, hvad De sige. Som Ordene staa, kan der fornuftigvis ikke lægges anden Mening ind deri; hvad der har været de ærede Medlemmers Mening, kan jeg jo ikke vide, da jeg ikke har forhandlet med dem, men som Ordene staa, kunne de ikke være Andet end en Trusel, der fremsættes. Men en saadan Trusel vilde jeg anse for at være meget uheldig i mange Retninger. Den vil ganske vist ikke gjøre Noget bange, det er der ingen Fare for, men der kunde jo være en eller anden Enkelt, der kunde være letsindig nok til at lade sig vildlede og forføre, og saa vilde det være meget uheldigt, naar en saadan Mand skulde forsvare sig, at han sagde: Ja, men jeg har faaet Opfordring til min Gjerning af Folkethinget, og saa vilde det være meget uheldigt, naar en saadan stakkels Synder, vildledt og forført, og som ikke kan styde sig ind under den Uansvarlighed, som man vil paasthyde for Medlemmerne af Folkethinget, fik sin Straf og sølte den, og han saa kunde sige: Ja, Straffen har jeg faaet, men Forargelsen er kommet fra et andet Sted. Derfor, mine Herrer, alene paa Grund af denne Passus vilde jeg aldrig kunne stemme for det foreliggende Forslag, og dersom ærede Medlemmer godkjende den Afstuelse, der blev udtalt af det Medlem, der var Ordfører, saa kan jeg kun tilraade dem Et, det er, snarest muligt at forandre Ordene saaledes, at de komme til at udtrykke Deres Mening og ikke komme til at staa paa en saadan Maade, som virkelig ikke kan forstaaes anderledes, end jeg her har fremsat. Det andet Alternativ, som forudsættes, er det, at vi skulle gaa over

til en Periode af nyttigt og enigt Arbejde til Folkets og Fædrelandets Vel, og til at bidrage Bort dertil skulle De finde os fuldstændig villige, men, mine Herrer, jeg havde anset det for mere nyttigt, om de i Stedet for at udtale dette her paa Tryk, paa et Papiir, havde sagt: Der er en ganske simpel og let Vej, paa hvilken det kan naas, og dette er, at de ærede Herrer, der have nedlagt Arbejdet, ville optage det, netop med dette Maal, Folkets og Fædrelandets Vel. Alt Saadant derimod som Visnepolitik og Dounepolitik, Finantslovnægtelse og Finantslovsbeklæmpelser fører ligesaa lidt som Adresser til det Maal: Folkets og Fædrelandets Vel. Efter min Opfattelse fører det langt snarere hen i en anden Retning, nemlig dertil, at Folkethinget taber i Indflydelse, i Anseelse og i Magt. Ved nyttigt Arbejde, ved dygtigt Arbejde under Hensyn til, at der efter den bestaaende Grundlov er to Afdelinger i Folkerepresentationen, og at begge disse Samtykke behøves, for at der skal kunne gjøres Fremskridt indenfor Lovgivningens Omraade, ved saadant Arbejde vil Folkethinget derimod kunne naae at blive den mægtigste, den mest indflydelsesrige Faktor i Lovgivningsmagten, og at det maa blive det, og blive det ved denne Vej, det ønsker jeg selvfølgelig helst. Dersom denne Adresse, hvis Enkeltheder jeg her har omtalt, blev modificeret i sine Udtryk, ganske vist paa mange Punkter, og dersom den var fremkommen efter at Folkethinget ved Vedtagelsen af større Love, ja, jeg vil endog sige, blot ved Vedtagelsen af en Finantslov i en saadan Stikkelse, som var acceptabel for Landsthinget, altsaa efter at Folkethinget havde aflagt Vidnesbyrd om, at det selv for sit Bedkommende ikke alene i Ord, men ogsaa i Gjerning var villigt til at gaa ind paa Overenskomstens og Samarbejdets Vej; ja, saa havde det været saaledes, som der staar i Adressen, derved havde der været betegnet et godt og betydningsfuldt Fremskridt. Men nu, da Adressen fremkommer paa en Tid, hvor Landsthingets Stilling overfor den midlertidige Finantslov har bragt Folkethingets Flertals Taktik ud af den Træneringsgænge, hvori man her søgte at holde den, nu, da Adressen indbringes paa dette Tidspunkt, ja, nu betragter jeg hele denne Adresse som stet ikke Andet end et politisk Skattract, der skal bruges til at indlede, til at begrunde og til at besmykke den Stilling, som det ærede Flertal har besluttet at ville indtage ved 4de Behandling af og i et Fællesudvalg med Hensyn til Finantsloven; og dertil have vi ingen Grund til at være med. Derfor agte vi ogsaa at stemme derimod